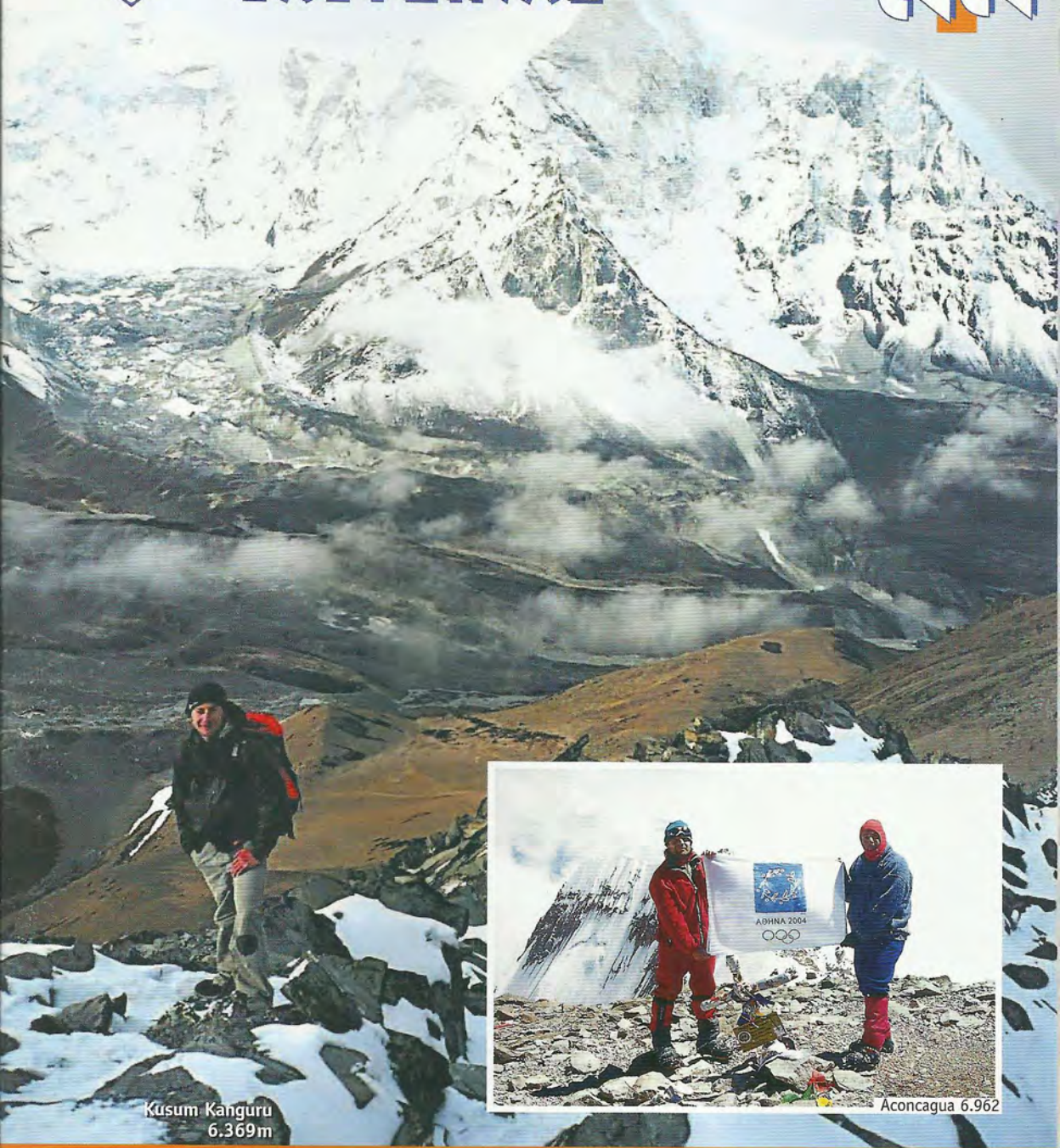




# ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

71

2004  
2005



Κύsum Kanguru  
6.369m



Aconcagua 6.962

## 17-19/9: ΟΛΥΜΠΟΣ (Ρέμα Ναούμ, Μεγάλα Καζάνια)

Παρασκευή αναχώρηση από Ελευσίνα 3μ.μ. για Πέτρα Ολύμπου όπου διανυκτέρευση σε δωμάτια και σκηνές. Σάββατο μετάβαση στο Ξερολάκκι και ανάβαση μέσα από το ρέμα Ναούμ και τα Μεγάλα Καζάνια στο οροπέδιο Μουσών, όπου διανυκτέρευση στο καταφύγιο (2750μ.). Ώρες πορείας 6-7.

Κυριακή ανάβαση στο Μύτικα (2919μ.), κατάβαση από Σκάλα, Σκοπιό, Γούρνες, Ξερολάκκι. Ώρες πορείας 7. Αρχηγός: Δημήτρης Σακουφάκης

18-19/9: Πανελλήνια αναρριχητική συνάντηση στα Μετέωρα. Πληροφορίες στο Σύλλογο.

## 2-3/10 ΒΑΡΔΟΥΣΙΑ

Σάββατο αναχώρηση από Ελευσίνα 1μ.μ. για Αρτοτίνα (1150μ.) όπου διανυκτέρευση σε δωμάτια και σκηνές. Κυριακή α) ανάβαση στην κεντρική Σούφλα (2350 μ.), κατάβαση από Μετερίζια στα καταφύγια και στη Μουσουνίτσα (1010 μ.). Ώρες πορείας 10. β) Διάσχιση από Αρτοτίνα στη Μουσουνίτσα ακολουθώντας το διεθνές μονοπάτι Ε4. Ώρες πορείας 7. Αρχηγοί: Αλέκος Ασημακόπουλος - Νίνα Θεοδώρου

## 15-17/10: ΜΟΝΟΠΑΤΙ 31

Παρασκευή αναχώρηση από Αθήνα 4 μ.μ. για Χάνι του Μίχα όπου διανυκτέρευση σε δωμάτια και σκηνές. Σάββατο μετάβαση στην Άνω Βλασία (880 μ.) και διάσχιση του Εθνικού μονοπατιού 31 έως τον Αστρά (800 μ.) όπου διανυκτέρευση. Ώρες πορείας 9. Κυριακή συνέχιση του μονοπατιού από Αστρά έως τη Λάμπεια (Δίβρη). Ώρες πορείας 5. Αρχηγός: Γιώτα Σουρτζή

## 28-31/10: ΤΖΕΝΑ - ΠΑΪΚΟ

Πέμπτη αναχώρηση από Ελευσίνα 8 π.μ. για Φούστανη όπου θα γίνουν όλες οι διανυκτερεύσεις σε δωμάτια και σκηνές. Παρασκευή ανάβαση από το χωριό Νότια (595 μ.) στην κορυφή Τζένα (2182 μ.) και επιστροφή. Ώρες πορείας 9.

Σάββατο ανάβαση από το χωριό Γρίβα (460 μ.) στην κορυφή Πολέτι (1650 μ.) και επιστροφή. Ώρες πορείας 7. Κυριακή επίσκεψη και μπάνιο στα λουτρά Πόζαρ (Λουτρακίου) και επιστροφή στην Αθήνα. Αρχηγοί: Γιώτα Σουρτζή - Βάσω Κονταξή

## 13-14/11: ΚΙΣΣΑΒΟΣ

Σάββατο αναχώρηση από Ελευσίνα 9 π.μ. για επίσκεψη στα Αμπελάκια και κατόπιν για τη Σπηλιά Λάρισας (800μ.) και το καταφύγιο (1500 μ.) όπου διανυκτέρευση. Πιθανές ώρες πορείας 2-3. Κυριακή α) ανάβαση στην κορυφή Προφήτης Ηλίας (1978 μ.) και κατάβαση προς το Στόμιο. Ώρες πορείας 9-10. β) κατάβαση από το καταφύγιο προς το Στόμιο. Αρχηγός: Γιώργος Κουμουνδούρος - Ευγένης Καμπανέας

## 27-28/11: ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Σάββατο αναχώρηση από Ελευσίνα 2μ.μ. για το καταφύγιο Παρνασσού (1900μ.) όπου διανυκτέρευση. Κυριακή ανάβαση από Κελάρια (1720 μ.) στη Λιάκουρα (2457 μ.) και κατάβαση α) στη μονή Παναγίας Αγ. Μαρίνας (750 μ.). Ώρες πορείας 9-10. β) στη Φτερόλακκα (1760 μ.). Ώρες πορείας 7. Αρχηγός: Αλέκος Ασημακόπουλος

## 5/12: ΚΤΕΝΙΑΣ

Αναχώρηση από Αθήνα 7π.μ. για Νεστάνη (680μ.), ανάβαση στην κορυφή (1634μ.) και επιστροφή. Ώρες πορείας 7. Αρχηγός: Γιάννης Κωνσταντάκης

## 11-12/12: ΧΕΛΜΟΣ

Σάββατο αναχώρηση από Αθήνα 2 μ.μ. για χάνι του Μίχα όπου διανυκτέρευση σε δωμάτια και σκηνές. Κυριακή νωρίς το πρωί μετάβαση στον Ξηρόκαμπο (1650 μ.) απ' όπου ανάβαση στην Ψηλή Κορφή (2355 μ.) και κατάβαση στο Πλανητέρο (700 μ.). Ώρες πορείας 9. Αρχηγός: Νίνα Θεοδώρου - Αγγελική Τσιλικά

## 9/1: ΑΡΤΕΜΙΣΙΟ

Κυριακή αναχώρηση από Αθήνα 7π.μ. για Καρυά Αργοιίδας (700 μ.), ανάβαση στην κορυφή Μαλεβό (1772 μ.) και επιστροφή. Ώρες πορείας 7-8. Αρχηγός: Μενέλαος Κομιανός

## 16/1: ΚΙΘΑΙΡΩΝΑΣ

Κόψιμο πρωτοχρονιάτικης πίτας. Πληροφορίες στο σύλλογο

## 22-23/1: ΤΑΥΓΕΤΟΣ

Σάββατο αναχώρηση από Αθήνα 8π.μ. για Βρύση Μαγγανιάρη (970μ.) και ανάβαση στο καταφύγιο (1560 μ.) όπου διανυκτέρευση. Ώρες πορείας 2. Κυριακή ανάβαση στην κορυφή Προφήτης Ηλίας (2404μ.) και επιστροφή στη Βρύση Μαγγανιάρη. Ώρες πορείας 7-8. Αρχηγός: Ευγένης Καμπανέας

## 5-6/2: ΜΙΚΡΗ ΖΗΡΕΙΑ

Σάββατο αναχώρηση από Αθήνα 2μ.μ. για Κεφαλάρι (770μ.) όπου διανυκτέρευση στο καταφύγιο. Κυριακή ανάβαση στις κορυφές Ντούσιας (2086μ.), Χιόνι (2082 μ.) και επιστροφή. Ώρες πορείας 7-8. Αρχηγός: Νίνα Θεοδώρου

## 16/2: Γενική συνέλευση και εκλογές του Συλλόγου. Τετάρτη ώρα 7μ.μ

## 18-20/2: ΒΟΥΤΣΙΚΑΚΙ - ΚΑΖΑΡΜΑ

Παρασκευή αναχώρηση από Ελευσίνα 4μ.μ. για Νεράιδα ή Φυλακτή όπου και οι διανυκτερεύσεις σε δωμάτια και σκηνές. Σάββατο ανάβαση από Νεράιδα (1120 μ.) α) στην Πετσαλοίδα (1824 μ.) και επιστροφή. Ώρες πορείας 5-6. β) στην Πετσαλοίδα (1824 μ.) και το Βουτσικάκι (2154 μ.) και επιστροφή. Ώρες πορείας 10. Κυριακή α) ανάβαση από Φυλακτή (1000 μ.) στην κορυφή Καζάρμα (1971 μ.) και επιστροφή. β) επίσκεψη στη λίμνη Πλαστήρα και τη μονή Παναγίας Πελεκητής. Αρχηγός: Βάσω Κονταξή - Νίνα Θεοδώρου

## 25-26/2: ΕΡΥΜΑΝΘΟΣ 12η Χειμερινή Συνάντηση Περιφέρειας Συλλόγων Αττικής-Εύβοιας

Παρασκευή απόγευμα αναχώρηση από Αθήνα για Χάνι του Μίχα όπου διανυκτέρευση σε δωμάτια και σκηνές (980μ.). Σάββατο διάσχιση του Ερύμανθου και κατάβαση στο Αλεποχώρι (540 μ.). Διανυκτέρευση σε σκηνές. Ώρες πορείας 11-12. Κυριακή επιστροφή στην Αθήνα. Αρχηγός: Δ.Σ.

## 11-14/3: (Καθαρά Δευτέρα) ΤΥΜΦΗ (Γκαμήλα )

Παρασκευή αναχώρηση από Αθήνα 4 μ.μ. για Μεγάλο ή Μικρό Πάπιγκο όπου διανυκτέρευση σε δωμάτια και σκηνές. Σάββατο ανάβαση από Μικρό Πάπιγκο (960 μ.) στο καταφύγιο και στη Δρακόλιμνη ( 2050μ.) και επιστροφή στο καταφύγιο (1950 μ.) όπου διανυκτέρευση. Ώρες πορείας 8.

Κυριακή ανάβαση από το καταφύγιο στην κορυφή Πυραμίδα (2497 μ.) και επιστροφή στο καταφύγιο. Ώρες πορείας 7-8. Δευτέρα κατάβαση από το καταφύγιο στο Μικρό Πάπιγκο, "Κούλουμα" και επιστροφή στην Αθήνα. Ώρες πορείας 3. Αρχηγός: Δ.Σ.

## 24-27/3 ΒΟΛΑΚΙΑΣ - ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ

Πέμπτη αναχώρηση το απόγευμα από Πειραιά για Χανιά. Παρασκευή μετάβαση στο Ξυλόσκαλο (1250 μ.), ανάβαση στις κορυφές Γκίγκιλος (2080 μ.) και Βολακιάς (2116 μ.) επιστροφή στο Ξυλόσκαλο και ανάβαση στο καταφύγιο του Καλλιέργη (1680 μ.) όπου διανυκτέρευση. Ώρες πορείας 9-10.

Σάββατο ανάβαση στην κορυφή Μεληνταού (2133μ.) και επιστροφή στο καταφύγιο Ώρες πορείας 5.

Κυριακή κατάβαση στο Ξυλόσκαλο, ώρες πορείας 2, μετάβαση στα Χανιά και το βράδυ αναχώρηση για Πειραιά. Αφιξη Δευτέρα ξημερώματα. Αρχηγός: Γιώτα Σουρτζή

## 9-10/4: ΠΑΝΑΙΤΩΛΙΚΟ

Σάββατο αναχώρηση από Αθήνα στις 2 μ.μ. για το χωριό Περιστέρι (700 μ.) και ανάβαση στο καταφύγιο (1170 μ.) Ώρες πορείας 1.30.

Κυριακή α) ανάβαση από το καταφύγιο στην κορυφή Κατελιάνος ( 1924 μ.). Κατάβαση στους καταρράκτες του ρέματος Ζελιχώρρεμα και στο χωριό Αγία Παρασκευή (550 μ.) Ώρες πορείας 9-10.

β) κατάβαση από το καταφύγιο στο χωριό Περιστέρι, μετάβαση στο χωριό Αγία Παρασκευή απ' όπου ανάβαση έως τους καταρράκτες του ρέματος Ζελιχώρρεμα και επιστροφή. Ώρες πορείας 1και 3. Αρχηγοί: Ιωάννα Μικαηλίδη - Ρούμπη Δάβου

## 17/4: ΕΛΙΚΩΝΑΣ

Κυριακή πρωί αναχώρηση από Αθήνα 7π.μ. για Αγ. Άννα, ανάβαση στην κορυφή Πλατυβούνα (1748μ.) και επιστροφή. Ώρες πορείας 7. Αρχηγός: Ευγένης Καμπανέας

## 28/4-2/5 (Πάσχα): ΡΟΔΟΠΗ Πληροφορίες στο σύλλογο

## 13-15/5: ΓΚΙΩΝΑ

Παρασκευή αναχώρηση από Ελευσίνα 4μ.μ. για Συκιά (720μ.), ανάβαση στο Λαζόρεμα (1200 μ.) όπου διανυκτέρευση σε σκηνές. Ώρες πορείας 2. Σάββατο ανάβαση από το μονοπάτι του Καραγιάννη στην κορυφή Πυραμίδα (2510μ.) και επιστροφή στο Λαζόρεμα. Ώρες πορείας 8. Κυριακή κατάβαση μέσα από το Λαζόρεμα στη Συκιά και επιστροφή στην Αθήνα. Ώρες πορείας 2. Αρχηγός: Αλέκος Ασημακόπουλος

## 27-29/5: ΑΓΡΑΦΑ

Παρασκευή αναχώρηση από Ελευσίνα 4 μ.μ. για Σάϊκα Αγραφών (900 μ.) όπου διανυκτέρευση σε δωμάτια και σκηνές.

Σάββατο ανάβαση από Σάϊκα στη Νιάλα (2002 μ.), στην κορυφή Καταραχιάς (2015 μ.) και κατάβαση στο χωριό Αγραφα (840 μ.) όπου διανυκτέρευση σε δωμάτια και σκηνές. Ώρες πορείας 9-10.

Κυριακή κατάβαση μέσω Τρύπας Αγραφιωτή στη γέφυρα του Καρβασαρά (455 μ.). Ώρες πορείας 5.

Αρχηγός: Αγγελική Τσιλικά

# Προγραμματισμός Αναβάσεων • Δραστηριότητες

## 4-5/6: ΠΑΡΝΩΝΑΣ 14η Θερινή Συνάντηση Περιφέρειας Συλλόγων Αττικής-Ευβοίας

Σάββατο πρωί αναχώρηση από Αθήνα για Πλάτανο (440 μ.). Κυριακή ανάβαση στην κορυφή Μεγάλη Τούρλα (1935 μ.) και πιθανή κατάβαση στη μονή Μαλεβής (920 μ.). Ώρες πορείας 8. Αρχηγός: ΔΣ

## 10-12/6 ΔΙΑΣΧΙΣΗ ΦΑΡΑΓΓΙΩΝ στην ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ - ΒΕΛΟΥΧΙ

Παρασκευή αναχώρηση από Ελευσίνα 4μ.μ για καταφύγιο Βελουχιού όπου οι διανυκτερεύσεις.

Σάββατο μετάβαση στον Προυσό, ανάβαση στο φαράγγι της Μαύρης Σπηλιάς και κατάβαση με rappel. Επιστροφή στο καταφύγιο και ανάβαση στην κορυφή Βελούχι (2315 μ.), ώρες πορείας 3. Κυριακή μετάβαση στην παλαιά Βίνιανη και κατάβαση του φαραγγιού της Βίνιανης με rappel. Επιστροφή στη Βίνιανη και στο καταφύγιο.

Παρέχεται όλος ο απαραίτητος εξοπλισμός (μποντριέ, σχοινιά, κράνη, στολές νεοπρέν κλπ.) και δεν είναι απαραίτητες γνώσεις αναρρίχησης.

Αρχηγός: Αγγελική Τσιλικά - Ιωάννα Μιχαλούδη

## 18-20/6: (Αγ. Πνεύματος) ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ

Παρασκευή αναχώρηση 3μ.μ. από Αθήνα για Πράμαντα (820μ.) όπου θα γίνουν όλες οι διανυκτερεύσεις σε καταφύγιο ή δωμάτια και σκηνές.

Σάββατο ανάβαση στην κορυφή Στρογγούλα (2155 μ.) και κατάβαση στα Άγναντα (660 μ.) Ώρες πορείας 10.

Κυριακή μετάβαση στους Καλαρρύτες (1120 μ.), ανάβαση στην κορυφή Τσούμα Πλαστάρι (2188μ.) και α) επιστροφή στους Καλαρρύτες. Ώρες πορείας 9. β) ανάβαση στην κορυφή Καταραχιάς (2299μ.) και κατάβαση στο Ματσούκι (1100μ.). Ώρες πορείας 12

Δευτέρα αναχώρηση για Λυγιά Πρεβέζης όπου μπάνιο και επιστροφή στην Αθήνα. Αρχηγός: Δ.Σ.

## 1-3/7: ΟΧΗ - ΚΑΛΛΙΑΝΟΙ

Παρασκευή αναχώρηση το απόγευμα από Ραφήνα με πλοίο για Κάρυστο ή Μαρμάρι. Ανάβαση από Μύλους (200μ.) στο καταφύγιο (1030μ.). Ώρες πορείας 3. Σάββατο ανάβαση από το καταφύγιο στην κορυφή Προφήτης Ηλίας (1398μ.) και κατάβαση από το φαράγγι του Δημοσιάρη στην παραλία των Καλλιανών (150μ.) όπου διανυκτέρευση σε σκηνές και δωμάτια. Ώρες πορείας 9-10. Κυριακή μπάνιο στη θάλασσα και επιστροφή μέσω Ραφήνας. Αρχηγοί: Νίνα Θεοδώρου - Γιώτα Σουρτζή

## 16-17/7: 65η Π.Ο.Σ. Πληροφορίες στο σύλλογο.

Δηλώσεις Συμμετοχής το αργότερο έως Τετάρτη πριν από κάθε Ανάβαση.

Πληροφορίες στα τηλ. του Συλλόγου και στα 210 5545.882, 210 5548.169, 210 9010.676, 210 9520.819

- |   |          |   |
|---|----------|---|
| 1 | 13/10/04 | Ασπασμα (6962 μ.) - Άνδεις (Λάμπρος Τσέκας- Νίκος Δεσύπρης)                   |
| 2 | 24/11/04 | Kusum Kanjuru (6370 μ.) - Ιμαλία, Νεπάλ (Αθ. Ασημακόπουλος - Γ. Κωνσταντάκης) |
| 3 | 26/01/05 | Καπαδοκία (Δημήτρης Σακουφάκης)   |
| 4 | 23/02/05 | Έβερεστ (Τασία Ηλιοπούλου)  |
| 5 | 18/05/05 | Ταξιδιωτικές αναδρομές (Σπύρος Πάλλας)  |
| 6 | 08/06/05 | Παλιές και νέες αναβάσεις του Συλλόγου (Αγγελική Τσιλικά - Βάσω Κονταξή)      |

Οι προβολές θα γίνουν στο Πολιτιστικό Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ελευσίνας, οδός Παγκάλου 52 στις 7:30 μ.μ.

# Aconcagua!

ρυθμό χωρίς πολλές στάσεις. Το παγωμένο αεράκι μάς δροσίζει αλλά παράλληλα εγκυμονεί κίνδυνο για κάποιο κρύωμα. Καθώς προχωράμε το ενδιαφέρον επικεντρώνεται στο πώς θα αποφύ-

γουμε τα ορμητικά παγωμένα νερά που ξαφνικά εμφανίζονται μπροστά μας. Η ανάρτηση ενός στενού περασμάτος γίνεται εκοπής μα συνάμα και παιχνίδι. Στο τέλος παίρνουμε τη δύσκολη απόφαση. Βγάζουμε τα παπούτσια και δοκιμάζουμε το παγωμένο ποδόλυτρο. Ευκαιρία για στάση. Από εδώ και πέρα το μονοπάτι παίρνει απότομα ύψος



μέχρι με το Γιάννη τον Τσέχο βρεθήκαμε ξανά στις πλαγιές του Βουνού. Όμως και πάλι κάπου στα 6300 η προσπάθειά μας σταμάτησε. Η παρατεταμένη κιοινοθύελλα και η συνεχής εναλλαγή του καιριού είχαν παίξει πάλι ανασταλτικό ρόλο. Οι δυνάμεις μας μάς είχαν εγκαταλείψει. Οι σκέψεις και οι αναλύσεις για τις αποτυχημένες απόπειρες πολλές. Η ιδέα να επιχειρήσουμε και πάλι την ανάβαση φάνταζε ουτοπία. Μα όμως μια παράξενη ελξη, ένα παράλογο για πολλούς πείσμα, έφερε και πάλι το Γιάννη και εμένα στις 15 του Γενάρη στο αεροδρόμιο. Το ταξίδι μακρύ και κουραστικό με τελικό προορισμό τη Μεντόζα. Πανέμορφη πόλη, η 4η μεγαλύτερη της Αργεντινής με καταπράσινους δρόμους, υπέροχες πλατείες και ευγενικούς και φιλόξετους κατοίκους. Η πρώτη μέρα στην πόλη αυτή, εξαιτίας της απώλειας του ενός από τους δύο σάκους με τον εξοπλισμό, κύλησε με άσκοπες νευρικές βόλτες, άγχος, διαρκή επικοινωνία με το αεροδρόμιο και αναπροσαρμογή των πλάνων αν εντέλει η απώλεια ήταν οριστική. Το μόνο ενθαρρυντικό ήταν ότι στο βουνό ο καιρός ήταν κακός με τοχυρή κιοινοθύελλα και έτσι δεν είχαμε ουσιαστική καθυστέρηση. Ευτυχώς ο χαμένος σάκος, μετά από 24 ώρες, βρέθηκε στα χέρια μας και έτσι την επόμενη μέρα, μετά από ένα 4ωρο ταξίδι με το λεωφορείο, φτάσαμε στο Penitentes (2650 μ), το χωριό από το οποίο θα ξεκινούσαμε. Εδώ έπρεπε να χωρίσουμε τα πράγματα σε αυτά που θα μεταφερόνταν με το μουλάρι και σε αυτά που θα κουβαλούσαμε εμείς. Μετά την αγχωτική αυτή διαδικασία περπατήσαμε στους γύρω λόφους φτάνοντας περίπου στα 3100 μ, σαν αρχή του εγκλημασιού. Νωρίς το επόμενο πρωί περνάγαμε την είσοδο του πάρκου, την αφητηρία του βουνού. Ο καιρός ήταν ιδανικός. Η καθαρότητα της ατμόσφαιρας μας επέτρεπε να αγαντεύουμε με δέος και θαυμασμό την κορυφή του βουνού. Η αιώνια κιοινοθύελλη απόκρημνη πλευρά του απλώνονταν μπροστά μας με όλη της τη μεγαλοπρέπεια. Μετά από 3.5 ώρες ήμασταν στο πρώτο camp την Confluencia στα 3300 μ. Στάσιμο της σκηνής, πρόχειρο μαγειρέμα και βόλτες στη γύρω



περιοχή κάλυψαν το υπόλοιπο της μέρας. Την επομένη, σε ανάθεση με τις προηγούμενες φορές, θα μέναμε πάλι στο camp αυτό, αφού όμως θα πηγαίναμε μέχρι τα 4100 μ ακολουθώντας τη διαδρομή για το camp Plaza Francia, camp απ' όπου ξεκινούν οι πιο δύσκολες και επικίνδυνες αναβάσεις για την κορυφή. Ο καιρός, πάλι ιδανικός. Μετά από 3 ώρες απολαμβάναμε το ζεστό καφέ μας !!! στα 4100 μ δίπλα στην απόληξη ενός παγετώνα κάτω από τον όρθιο τοίχο της κορυφής. Στην επιστροφή είχαμε την ευχάριστη έκπληξη να συναντήσουμε μια ομάδα Ελλήνων. Η γνωριμία με το Νίκο, το Γιώργο, το Βασίλη, το Μανώλη και το Γιώργο μας γέμισε με ενθουσιασμό. Αν και είχαν διαφορετικά σχέδια από εμάς, ήταν σίγουρο ότι θα ήμασταν πολλές φορές μαζί, θα μπορούσαμε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο, να ανταλλάσουμε εμπειρίες και σχέδια. Με το σούρουπο αναγκαστήκαμε να αποχωρήσουμε την περσά των παιδιών μας και η επόμενη μέρα ήταν ίσως η πιο καθοριστική. Ανάβαση στην Plaza de Mulas, στα 4300 μ. Πρωινό ζήντημα, μάζεμα της σκηνής και αφού αφήσαμε τα βαριά πράγματα να τα μεταφέρουν τα μουλάρια ξεκινούσαμε την πορεία μας. Η διαδρομή άχαρη και μονότονη. Συνεχές περπάτημα σε μέρος όπου η βλάστηση είναι ανύπαρκτη. Το μονοπάτι καλογραμμένο αν και όχι μονοδικό, κινείται για αρκετή ώρα στην κοίτη ενός ποταμιού. Οι κροκάλες δυσκολεύουν ακόμα πιο πολύ το περπάτημα. Προτιμάμε να κινούμαστε με αργό

ρhythμό χωρίς πολλές στάσεις. Το παγωμένο αεράκι μάς δροσίζει αλλά παράλληλα εγκυμονεί κίνδυνο για κάποιο κρύωμα. Καθώς προχωράμε το ενδιαφέρον επικεντρώνεται στο πώς θα αποφύ-



γουμε τα ορμητικά παγωμένα νερά που ξαφνικά εμφανίζονται μπροστά μας. Η ανάρτηση ενός στενού περασμάτος γίνεται εκοπής μα συνάμα και παιχνίδι. Στο τέλος παίρνουμε τη δύσκολη απόφαση. Βγάζουμε τα παπούτσια και δοκιμάζουμε το παγωμένο ποδόλυτρο. Ευκαιρία για στάση. Από εδώ και πέρα το μονοπάτι παίρνει απότομα ύψος μέχρι με το Γιάννη τον Τσέχο βρεθήκαμε ξανά στις πλαγιές του Βουνού. Όμως και πάλι κάπου στα 6300 η προσπάθειά μας σταμάτησε. Η παρατεταμένη κιοινοθύελλα και η συνεχής εναλλαγή του καιριού είχαν παίξει πάλι ανασταλτικό ρόλο. Οι δυνάμεις μας μάς είχαν εγκαταλείψει. Οι σκέψεις και οι αναλύσεις για τις αποτυχημένες απόπειρες πολλές. Η ιδέα να επιχειρήσουμε και πάλι την ανάβαση φάνταζε ουτοπία. Μα όμως μια παράξενη ελξη, ένα παράλογο για πολλούς πείσμα, έφερε και πάλι το Γιάννη και εμένα στις 15 του Γενάρη στο αεροδρόμιο. Το ταξίδι μακρύ και κουραστικό με τελικό προορισμό τη Μεντόζα. Πανέμορφη πόλη, η 4η μεγαλύτερη της Αργεντινής με καταπράσινους δρόμους, υπέροχες πλατείες και ευγενικούς και φιλόξετους κατοίκους. Η πρώτη μέρα στην πόλη αυτή, εξαιτίας της απώλειας του ενός από τους δύο σάκους με τον εξοπλισμό, κύλησε με άσκοπες νευρικές βόλτες, άγχος, διαρκή επικοινωνία με το αεροδρόμιο και αναπροσαρμογή των πλάνων αν εντέλει η απώλεια ήταν οριστική. Το μόνο ενθαρρυντικό ήταν ότι στο βουνό ο καιρός ήταν κακός με τοχυρή κιοινοθύελλα και έτσι δεν είχαμε ουσιαστική καθυστέρηση. Ευτυχώς ο χαμένος σάκος, μετά από 24 ώρες, βρέθηκε στα χέρια μας και έτσι την επόμενη μέρα, μετά από ένα 4ωρο ταξίδι με το λεωφορείο, φτάσαμε στο Penitentes (2650 μ), το χωριό από το οποίο θα ξεκινούσαμε. Εδώ έπρεπε να χωρίσουμε τα πράγματα σε αυτά που θα μεταφερόνταν με το μουλάρι και σε αυτά που θα κουβαλούσαμε εμείς. Μετά την αγχωτική αυτή διαδικασία περπατήσαμε στους γύρω λόφους φτάνοντας περίπου στα 3100 μ, σαν αρχή του εγκλημασιού. Νωρίς το επόμενο πρωί περνάγαμε την είσοδο του πάρκου, την αφητηρία του βουνού. Ο καιρός ήταν ιδανικός. Η καθαρότητα της ατμόσφαιρας μας επέτρεπε να αγαντεύουμε με δέος και θαυμασμό την κορυφή του βουνού. Η αιώνια κιοινοθύελλη απόκρημνη πλευρά του απλώνονταν μπροστά μας με όλη της τη μεγαλοπρέπεια. Μετά από 3.5 ώρες ήμασταν στο πρώτο camp την Confluencia στα 3300 μ. Στάσιμο της σκηνής, πρόχειρο μαγειρέμα και βόλτες στη γύρω

περιοχή κάλυψαν το υπόλοιπο της μέρας. Την επομένη, σε ανάθεση με τις προηγούμενες φορές, θα μέναμε πάλι στο camp αυτό, αφού όμως θα πηγαίναμε μέχρι τα 4100 μ ακολουθώντας τη διαδρομή για το camp Plaza Francia, camp απ' όπου ξεκινούν οι πιο δύσκολες και επικίνδυνες αναβάσεις για την κορυφή. Ο καιρός, πάλι ιδανικός. Μετά από 3 ώρες απολαμβάναμε το ζεστό καφέ μας !!! στα 4100 μ δίπλα στην απόληξη ενός παγετώνα κάτω από τον όρθιο τοίχο της κορυφής. Στην επιστροφή είχαμε την ευχάριστη έκπληξη να συναντήσουμε μια ομάδα Ελλήνων. Η γνωριμία με το Νίκο, το Γιώργο, το Βασίλη, το Μανώλη και το Γιώργο μας γέμισε με ενθουσιασμό. Αν και είχαν διαφορετικά σχέδια από εμάς, ήταν σίγουρο ότι θα ήμασταν πολλές φορές μαζί, θα μπορούσαμε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο, να ανταλλάσουμε εμπειρίες και σχέδια. Με το σούρουπο αναγκαστήκαμε να αποχωρήσουμε την περσά των παιδιών μας και η επόμενη μέρα ήταν ίσως η πιο καθοριστική. Ανάβαση στην Plaza de Mulas, στα 4300 μ. Πρωινό ζήντημα, μάζεμα της σκηνής και αφού αφήσαμε τα βαριά πράγματα να τα μεταφέρουν τα μουλάρια ξεκινούσαμε την πορεία μας. Η διαδρομή άχαρη και μονότονη. Συνεχές περπάτημα σε μέρος όπου η βλάστηση είναι ανύπαρκτη. Το μονοπάτι καλογραμμένο αν και όχι μονοδικό, κινείται για αρκετή ώρα στην κοίτη ενός ποταμιού. Οι κροκάλες δυσκολεύουν ακόμα πιο πολύ το περπάτημα. Προτιμάμε να κινούμαστε με αργό



ρhythμό χωρίς πολλές στάσεις. Το παγωμένο αεράκι μάς δροσίζει αλλά παράλληλα εγκυμονεί κίνδυνο για κάποιο κρύωμα. Καθώς προχωράμε το ενδιαφέρον επικεντρώνεται στο πώς θα αποφύ-

γουμε τα ορμητικά παγωμένα νερά που ξαφνικά εμφανίζονται μπροστά μας. Η ανάρτηση ενός στενού περασμάτος γίνεται εκοπής μα συνάμα και παιχνίδι. Στο τέλος παίρνουμε τη δύσκολη απόφαση. Βγάζουμε τα παπούτσια και δοκιμάζουμε το παγωμένο ποδόλυτρο. Ευκαιρία για στάση. Από εδώ και πέρα το μονοπάτι παίρνει απότομα ύψος μέχρι με το Γιάννη τον Τσέχο βρεθήκαμε ξανά στις πλαγιές του Βουνού. Όμως και πάλι κάπου στα 6300 η προσπάθειά μας σταμάτησε. Η παρατεταμένη κιοινοθύελλα και η συνεχής εναλλαγή του καιριού είχαν παίξει πάλι ανασταλτικό ρόλο. Οι δυνάμεις μας μάς είχαν εγκαταλείψει. Οι σκέψεις και οι αναλύσεις για τις αποτυχημένες απόπειρες πολλές. Η ιδέα να επιχειρήσουμε και πάλι την ανάβαση φάνταζε ουτοπία. Μα όμως μια παράξενη ελξη, ένα παράλογο για πολλούς πείσμα, έφερε και πάλι το Γιάννη και εμένα στις 15 του Γενάρη στο αεροδρόμιο. Το ταξίδι μακρύ και κουραστικό με τελικό προορισμό τη Μεντόζα. Πανέμορφη πόλη, η 4η μεγαλύτερη της Αργεντινής με καταπράσινους δρόμους, υπέροχες πλατείες και ευγενικούς και φιλόξετους κατοίκους. Η πρώτη μέρα στην πόλη αυτή, εξαιτίας της απώλειας του ενός από τους δύο σάκους με τον εξοπλισμό, κύλησε με άσκοπες νευρικές βόλτες, άγχος, διαρκή επικοινωνία με το αεροδρόμιο και αναπροσαρμογή των πλάνων αν εντέλει η απώλεια ήταν οριστική. Το μόνο ενθαρρυντικό ήταν ότι στο βουνό ο καιρός ήταν κακός με τοχυρή κιοινοθύελλα και έτσι δεν είχαμε ουσιαστική καθυστέρηση. Ευτυχώς ο χαμένος σάκος, μετά από 24 ώρες, βρέθηκε στα χέρια μας και έτσι την επόμενη μέρα, μετά από ένα 4ωρο ταξίδι με το λεωφορείο, φτάσαμε στο Penitentes (2650 μ), το χωριό από το οποίο θα ξεκινούσαμε. Εδώ έπρεπε να χωρίσουμε τα πράγματα σε αυτά που θα μεταφερόνταν με το μουλάρι και σε αυτά που θα κουβαλούσαμε εμείς. Μετά την αγχωτική αυτή διαδικασία περπατήσαμε στους γύρω λόφους φτάνοντας περίπου στα 3100 μ, σαν αρχή του εγκλημασιού. Νωρίς το επόμενο πρωί περνάγαμε την είσοδο του πάρκου, την αφητηρία του βουνού. Ο καιρός ήταν ιδανικός. Η καθαρότητα της ατμόσφαιρας μας επέτρεπε να αγαντεύουμε με δέος και θαυμασμό την κορυφή του βουνού. Η αιώνια κιοινοθύελλη απόκρημνη πλευρά του απλώνονταν μπροστά μας με όλη της τη μεγαλοπρέπεια. Μετά από 3.5 ώρες ήμασταν στο πρώτο camp την Confluencia στα 3300 μ. Στάσιμο της σκηνής, πρόχειρο μαγειρέμα και βόλτες στη γύρω



στο παγωμένο χιόνι. Μελετάμε για λίγο τις εναλλακτικές διαδρομές και αποφασίζουμε να προσεγγίσουμε το camp όπως πηγαίναμε και τις άλλες φορές. Ήμασταν προετοιμασμένοι για τέτοιο πεδίο, και τα trekking παπούτσια δε βροθάνε. Ευτυχώς όμως το χιόνι είναι αρκετά σκληρό και έτσι παραμένουμε στεγνοί. Σε λίγο φτάνουμε στο Nido. Όλα είναι κάτω. Εξερευνουμε λίγο το camp και στη ρίζα ενός βράχου, που ελπίζουμε να διακρίνεται και μετά από καινούρια χιονόπτωση, φυλάσσουμε τα πράγματα και παίρνουμε το δρόμο του γυρισμού. Μετά από 3 ώρες αγναντεύουμε και

πάλι την Plaza de Mulas. Η μικρή κούραση που νιώθουμε ξεχνάται με το που συναντάμε τα άλλα παιδιά. Με ιδιαίτερη χαρά δεχόμαστε το χυμό που μας προσφέρουν και ανταλλάσσουμε τα νέα μας. Είναι και αυτοί όλοι τους καλά και αισιόδοξοι. Η ώρα περνά και τους καλούμε στο δικό μας στέκι. Σε λίγο βρισκόμαστε πάλι όλοι μαζί, να τρώμε το λιτό μα περιττενα μαγειρεμένο γεύμα του Pablo. Με την παρέα ξεχαστικάμε και μόνο όταν το κρύο είχε κάνει αισθητή την παρουσία του αποφασίσαμε να χωριστούμε. Η επόμενη

μέρα ξεκινάμε και αναυανταξίσης. Ο Γιάννης, μη αντέχοντας τα το κάζεμα, αποφασίζει να ανέβει σε μια γεωγραφική κορυφή (5000 μ.) ενώ εγώ να κινηθώ γύρω από το camp. Το απόγευμα συναντάμε στις σκηνές. Η χαρά για την κατάκτηση της κορυφής από το Γιάννη χάθηκε απρόσμενα ανακρίνοντας τις σκηνές. Η μία, αυτή που θα παίρναμε στα ψηλά, είχε ένα σκίσιμο σε όλο οκεδόν το ύψος της. Μάλλον κάποιο μούλαρι την είχε παρασούρει. Η βοήθεια και η λύση ήρθε από τα άλλα παιδιά. Με μια ισχυρή ταινία η σκηνή έστρεψε και πάλι στη θέση της και η αισιόδοξη επανήλθε ανάμεσά μας. Νωρίς το πρωί την άλλη μέρα ξεκινάμε την προσπάθεια ανόδου. Φορτωνόμαστε τα απαραίτητα και ξεκινάμε. Με αργό αλλά σταθερό ρυθμό κερδίζουμε συνεχώς ύψος. Μετά από 4 ώρες είμαστε στο Nido. Οργανώνουμε το camp και μοιραζόμαστε τις δουλειές. Κύριο μέλημά μας είναι το λιώσιμο του χιονιού και η ετοιμασία νερού για το υπόλοιπο της ημέρας αλλά και για την επομένη. Οι κινήσεις μας είναι αργές και ναυκαλίες. Με το σούρουπο το κρύο είναι αισθητό όσο ποτέ άλλοτε. Δεν υπάρχουν περιθώρια για κάζεμα. Σύντομα βρισκόμαστε στη σκηνή παραδομένοι στην αγκαλιά του Μοφέα. Το πρωί ένας ελαφρύς πονοκέφαλος με ενοχλεί. Το αναφέρω στο Γιάννη και αναπροσαρμόζουμε το σχέδιό μας. Υπολογίζοντας ότι η πρόβλεψη για τον καιρό επέτρεπε μια μέρα καθυστέρηση καθώς και την επάρκεια των προμήθειών δε ρισκάρουμε. Θα πάμε στο 2ο camp, στο Berlin (5800 μ),

α να μείνουμε μια νύκτα και να γυρίσουμε πίσω. Χωρίς άγχος πλέον απολαμβάνουμε τον πρωινό μας καφέ και ξεκινάμε φορτωμένοι. Σε 2 ώρες περίπου έχουμε φτάσει. Φυλάσσουμε κάποια πράγματα και εξερευνουμε το camp. Τι κρίμα, στο μεγαλύτερο μέρος του μοιάζει με σκουπίδοτοπο. Παντού αφημένα κατεστραμμένα υλικά, νάιλον σακούλες, τρόφιμα, γκαζάκια. Η εύκολη δικαιοσύνη για να ελαφρύνει το σακίδιο της επιστροφής: ίσως χρεοστάτου στον επόμενο... Στο μεταξύ ο πονοκέφαλος έχει πάψει. Αν είχαμε όλα τα πράγματα θα μπορούσαμε να μείνουμε. Μετά από αρκετή ώρα επιστρέφουμε στο Nido για να επανέλθουμε το επόμενο πρωί. Πράγματι σε λιγότερο από 24 ώρες είμαστε πάλι στο Berlin με ό,τι χρειαζόμαστε. Σπίνουμε τη σκηνή, συζητάμε τι θα χρειαστούμε την επόμενη μέρα, τη μέρα κορυφής. Καθώς η ώρα περνάει ο καιρός αλλάζει. Για πρώτη φορά φέτος έχουμε ομίχλη, δυνατό αέρα και ελαφριά χιονόπτωση. Η ανησυχία μας κυριεύει. Μα η πρόβλεψη έλεγε... Μέσα στη σκηνή συζητάμε όλα τα πιθανά σενάρια. Διατηρώντας τη ψυχραιμία μας προσπαθούμε να κοιμηθούμε. Όλο το βράδυ ο δυνατός αέρας τράνταζε τη λαβωμένη σκηνή. Ο Γιάννης ελέγχει τη ζήμια. Κανένα πρόβλημα. Το ξυπνιέται στις 5 το πρωί μας βρίσκει ήδη ζυπνούς. Το κρύο και ο αέρας δεν αφήνουν περιθώρια για ανακρίση. Στο camp δεν κινείται κανείς. Όλοι περιμένουν. Κατά τις 6.00 οι πρώτοι φακοί εμφανίζονται. Κάποιοι ετοιμάζονται. Ο Γιάννης με ρωτάει τι θα κάνουμε. Δεν απαντώ. Μετά από λίγα λεπτά μηχανίας ξαναρχάει συμπληρώνοντας ότι αν δεν φύγουμε τώρα θα πρέπει να περιμένουμε άλλα μια μέρα. Αυτό ήταν! Παίρ-



νουμε την απόφαση να βγούμε έξω. Ο αέρας είναι δυνατός και η θερμοκρασία γύρω στους -25οC. Ετοιμαζόμαστε και ξεκινάμε γύρω στις 7.30. Ο ρυθμός μας αργός χωρίς στάσεις. Το κρύο δεν το επιτρέπει. Οι συζητήσεις περιορίζονται στις πλέον αναγκαίες. Πώς είσαι; Όλα καλά. Οι πρώτες σκηνές του ήλιου μας βρίσκουν στο σημείο που περίσφι είχαμε υποχωρήσει. Το ξεπερνάμε και συνεχίζουμε. Ο αέρας έχει κόπωση αισθητά και ο ήλιος μάς ζεσταίνει. Στο διαλυμένο καταφύγιο Independencia στα 6300 μ η πρώτη στάση για 10 λεπτά. Συνεχίζουμε με σταθερό ρυθμό. Βήμα - βήμα είμαστε όλο και πιο κοντά στο στόχο μας. Μετά από 4 ώρες φτάνουμε στη ρίζα της Canaletta στα 6600 μ. Η τελευταία δυσκολία. 300 μέτρα σκληρής ανηφόρας. Οπλίζουμε με κουράγιο, αφήνουμε κάποια πράγματα και ξεκινάμε. Κάθε 20-30 βήματα σταματάμε. Η αναφόρα στελείωτη. Είναι στιγμές που σκέφτεσαι αν έχει νόημα αυτή η καταπόνηση, αν αξίζει τον κόπο. Δεν ψάχνουμε να βρούμε απαντήσεις. Μια δίνουμε μάς αλλά να συνεχιστούμε. Ξέρουμε ότι σε λίγο θα επέλθει η απόλυτη ικανοποίηση, η υπέρτατη χαρά. Η απόσταση συνεχώς μικραίνει. Ο αργός ρυθμός επιτρέπει στο νου να ξεφεύγει από το βουνό. Στη θύμησή μου ήρθαν στιγμές πολύ παλιές. Τότε που με τη Μαρίνα του Ατακού, τους άλλους φίλους του Ατακού και της Υ.Ζ. κάναμε τα πρώτα μας βήματα. Τότε που οι τωρινές στιγμές ανήκαν μόνο στη φαντασία μου. Κι όμως η αγάπη που ένιωθαν και μετεδίδαν αυτοί οι άνθρωποι, η ανιδιοτελής και αφιλοκερδή εκπαίδευση και φροντίδα που απλόχερα έδιναν σε όποιον ήταν κοντά τους, είχαν σαν αποτέλεσμα να φτάνω σε λίγο στην κορυφή. Κορυφή, που τους αφιερώνεται. Μια ανάσα ακόμα, πέντε βήματα σαν σκαλοπάτι και να που ο περίφημος σταυρός της κορυφής είναι μπροστά μου. 6 ώρες συνεχώς προσπάθειας. Ο Γιάννης εδώ και ώρα κερταρκά περιμένει. Αγκαλιάζοντας το σταυρό ξεσπάει και οι δύο σε εφωφώνηματα. Είμαστε επιτελους στα 6962 μ, στη στέγη της Αμερικής. Ο στόχος τριών προσπαθειών εκπληρώθηκε. Γρήγορα βγάζουμε τις σημαίες μας και αρχίζουμε τη φωτογράφιση, πότε με την Ελληνική, πότε με τη σημαία των Ολυμπιακών αγώνων, πότε με του ΕΟΣ Ελευσίνας, του αγαπημένου μας Συλλόγου. Κατόπιν, γράφουμε τα ονόματά μας και τις εντυπώσεις μας στο βιβλίο της κορυφής. Η ώρα σιγά σιγά περνάει και ο καιρός αρχίζει να κάνει πάλι τα τετριπτά του. Φεύγοντας, ήταν αδύνατο να μη θυμηθούμε και τον αξεχαστο φίλο μας, το Νώντα. Σιωπώντας για λίγο, τον χαιρετήσαμε από κει ψηλά και κατόπιν ξεκινάμε την κατάβαση για το Berlin. Σε 3 ώρες θα είμαστε πίσω. Ο Νίκος από τα άλλα τα παιδιά μας καλωσορίζει. Κάποιοι Πολωνοί μας προσφέρουν τσάι δινοντάς μας συχαρητήρια. Είναι ό,τι καλύτερο μιας και το τελευταίο μας νερό το είχαμε δώσει σε κάποιους άγνωστους φίλους Σλαβών που το είχαν ανάγκη. Περιγράφουμε τη διαδρομή, τους ευχόμαστε καλή επτυχία και αποσυρόμαστε στη σκηνή μας. Ο αέρας, η υπερτάση και η δίψα δε μας επέτρεπαν να κοιμηθούμε. Δε μας περάζει όμως. Το πρωί βιαστικά μαζεύουμε τον εξοπλισμό μας και αρχίζουμε την κατάβαση. Στη πορεία περνάμε και μαζεύουμε ότι είχαμε αφήσει στα προηγούμενα camp. Το μεσημέρι μας βρίσκει στην Plaza de Mulas. Το βουνό ουσιαστικά είχε τελειώσει. Η επιτυχημένη ανάβαση γιορτάζεται στο συνθησμένο μέρος, στο bar. Το απόγευμα έμενε να εκπληρώσουμε ένα ακόμα σκοπό. Επισκεφτήκαμε ξανά το καταφύγιο και ανάμεσα στις σημαίες των υπολοίπων, σε ευδιάκριτο σημείο, τοποθετήσαμε την αφίσσα των Ολυμπιακών αγώνων με την ελπίδα να θυμίζει για πολλά χρόνια ότι το κορυφαίο αυτό αθλητικό γεγονός έγινε στη χώρα μας. Η τελευταία μέρα περιλάμβανε την άχαρη κατάβαση. Χαιρετάμε τους φίλους μας στο camp και με ανάμεικτα συναισθήματα ξεκινάμε. Μετά από 12 μέρες στο βουνό ήμασταν πάλι στην είσοδο του πάρκου, Σούρουπο πα, στο δρόμο για το Penitentes ο οδηγός του τζιπ θα μας κάνει τη χάρη να σταματήσει για λίγο σε ένα σημείο του δρόμου. Είναι εκεί όπου μπορούμε να δούμε τον ήλιο να φωτίζει ακόμα την κορυφή της Aconcagua, τη στέγη της Αμερικής. Σημείο απ' όπου αποκαρτετήσαμε με τον δρόμο όπως θα αποχαρτετούσαμε κάποιον αγαπημένο φίλο. Εικόνες που δε μπορούν να αποτυπωθούν με καμιά μηχανή παρά μόνο με τα μάτια μας. Σκηνή που ζήσαμε για λίγα μόνο λεπτά αλλά θα τη θυμόμαστε για πάντα. Η Aconcagua θα είναι για πάντα μια γλυκιά ανάμνηση, μια αξεπέραστη εμπειρία, ένας αγαπημένος μας προορισμός.

νουμε την απόφαση να βγούμε έξω. Ο αέρας είναι δυνατός και η θερμοκρασία γύρω στους -25οC. Ετοιμαζόμαστε και ξεκινάμε γύρω στις 7.30. Ο ρυθμός μας αργός χωρίς στάσεις. Το κρύο δεν το επιτρέπει. Οι συζητήσεις περιορίζονται στις πλέον αναγκαίες. Πώς είσαι; Όλα καλά. Οι πρώτες σκηνές του ήλιου μας βρίσκουν στο σημείο που περίσφι είχαμε υποχωρήσει. Το ξεπερνάμε και συνεχίζουμε. Ο αέρας έχει κόπωση αισθητά και ο ήλιος μάς ζεσταίνει. Στο διαλυμένο καταφύγιο Independencia στα 6300 μ η πρώτη στάση για 10 λεπτά. Συνεχίζουμε με σταθερό ρυθμό. Βήμα - βήμα είμαστε όλο και πιο κοντά στο στόχο μας. Μετά από 4 ώρες φτάνουμε στη ρίζα της Canaletta στα 6600 μ. Η τελευταία δυσκολία. 300 μέτρα σκληρής ανηφόρας. Οπλίζουμε με κουράγιο, αφήνουμε κάποια πράγματα και ξεκινάμε. Κάθε 20-30 βήματα σταματάμε. Η αναφόρα στελείωτη. Είναι στιγμές που σκέφτεσαι αν έχει νόημα αυτή η καταπόνηση, αν αξίζει τον κόπο. Δεν ψάχνουμε να βρούμε απαντήσεις. Μια δίνουμε μάς αλλά να συνεχιστούμε. Ξέρουμε ότι σε λίγο θα επέλθει η απόλυτη ικανοποίηση, η υπέρτατη χαρά. Η απόσταση συνεχώς μικραίνει. Ο αργός ρυθμός επιτρέπει στο νου να ξεφεύγει από το βουνό. Στη θύμησή μου ήρθαν στιγμές πολύ παλιές. Τότε που με τη Μαρίνα του Ατακού, τους άλλους φίλους του Ατακού και της Υ.Ζ. κάναμε τα πρώτα μας βήματα. Τότε που οι τωρινές στιγμές ανήκαν μόνο στη φαντασία μου. Κι όμως η αγάπη που ένιωθαν και μετεδίδαν αυτοί οι άνθρωποι, η ανιδιοτελής και αφιλοκερδή εκπαίδευση και φροντίδα που απλόχερα έδιναν σε όποιον ήταν κοντά τους, είχαν σαν αποτέλεσμα να φτάνω σε λίγο στην κορυφή. Κορυφή, που τους αφιερώνεται. Μια ανάσα ακόμα, πέντε βήματα σαν σκαλοπάτι και να που ο περίφημος σταυρός της κορυφής είναι μπροστά μου. 6 ώρες συνεχώς προσπάθειας. Ο Γιάννης εδώ και ώρα κερταρκά περιμένει. Αγκαλιάζοντας το σταυρό ξεσπάει και οι δύο σε εφωφώνηματα. Είμαστε επιτελους στα 6962 μ, στη στέγη της Αμερικής. Ο στόχος τριών προσπαθειών εκπληρώθηκε. Γρήγορα βγάζουμε τις σημαίες μας και αρχίζουμε τη φωτογράφιση, πότε με την Ελληνική, πότε με τη σημαία των Ολυμπιακών αγώνων, πότε με του ΕΟΣ Ελευσίνας, του αγαπημένου μας Συλλόγου. Κατόπιν, γράφουμε τα ονόματά μας και τις εντυπώσεις μας στο βιβλίο της κορυφής. Η ώρα σιγά σιγά περνάει και ο καιρός αρχίζει να κάνει πάλι τα τετριπτά του. Φεύγοντας, ήταν αδύνατο να μη θυμηθούμε και τον αξεχαστο φίλο μας, το Νώντα. Σιωπώντας για λίγο, τον χαιρετήσαμε από κει ψηλά και κατόπιν ξεκινάμε την κατάβαση για το Berlin. Σε 3 ώρες θα είμαστε πίσω. Ο Νίκος από τα άλλα τα παιδιά μας καλωσορίζει. Κάποιοι Πολωνοί μας προσφέρουν τσάι δινοντάς μας συχαρητήρια. Είναι ό,τι καλύτερο μιας και το τελευταίο μας νερό το είχαμε δώσει σε κάποιους άγνωστους φίλους Σλαβών που το είχαν ανάγκη. Περιγράφουμε τη διαδρομή, τους ευχόμαστε καλή επτυχία και αποσυρόμαστε στη σκηνή μας. Ο αέρας, η υπερτάση και η δίψα δε μας επέτρεπαν να κοιμηθούμε. Δε μας περάζει όμως. Το πρωί βιαστικά μαζεύουμε τον εξοπλισμό μας και αρχίζουμε την κατάβαση. Στη πορεία περνάμε και μαζεύουμε ότι είχαμε αφήσει στα προηγούμενα camp. Το μεσημέρι μας βρίσκει στην Plaza de Mulas. Το βουνό ουσιαστικά είχε τελειώσει. Η επιτυχημένη ανάβαση γιορτάζεται στο συνθησμένο μέρος, στο bar. Το απόγευμα έμενε να εκπληρώσουμε ένα ακόμα σκοπό. Επισκεφτήκαμε ξανά το καταφύγιο και ανάμεσα στις σημαίες των υπολοίπων, σε ευδιάκριτο σημείο, τοποθετήσαμε την αφίσσα των Ολυμπιακών αγώνων με την ελπίδα να θυμίζει για πολλά χρόνια ότι το κορυφαίο αυτό αθλητικό γεγονός έγινε στη χώρα μας. Η τελευταία μέρα περιλάμβανε την άχαρη κατάβαση. Χαιρετάμε τους φίλους μας στο camp και με ανάμεικτα συναισθήματα ξεκινάμε. Μετά από 12 μέρες στο βουνό ήμασταν πάλι στην είσοδο του πάρκου, Σούρουπο πα, στο δρόμο για το Penitentes ο οδηγός του τζιπ θα μας κάνει τη χάρη να σταματήσει για λίγο σε ένα σημείο του δρόμου. Είναι εκεί όπου μπορούμε να δούμε τον ήλιο να φωτίζει ακόμα την κορυφή της Aconcagua, τη στέγη της Αμερικής. Σημείο απ' όπου αποκαρτετήσαμε με τον δρόμο όπως θα αποχαρτετούσαμε κάποιον αγαπημένο φίλο. Εικόνες που δε μπορούν να αποτυπωθούν με καμιά μηχανή παρά μόνο με τα μάτια μας. Σκηνή που ζήσαμε για λίγα μόνο λεπτά αλλά θα τη θυμόμαστε για πάντα. Η Aconcagua θα είναι για πάντα μια γλυκιά ανάμνηση, μια αξεπέραστη εμπειρία, ένας αγαπημένος μας προορισμός.



# Kusum Kanguru 6.369 m

Στην αποστολή που επιχειρήθηκε την άνοιξη στο Kusum Kanguru (6.369 μ.) των Ιμαλαίων (Nepal) συμμετείχαν και δυο μέλη του Συλλόγου. Ο Γιάννης Κωσταντάκης και ο Αλέκος Ασημακόπουλος. Μαζί με τους Γιάννη Κινιτιδίδη, Κώστα Γαβριήλ, Βασίλη Ναζάκη, Μάνο Μεσαρχάκη και Νικηφόρο Στει-  
ακάκη, επιχειρήσαν μια τεχνικά δύσκολη και σοβαρή διαδρομή στη βόρεια ορθοπλαγιά, σε μια από τις πιο σημαντικές προσπάθειες Ελλήνων σε βουνά του εξωτερικού. Μετά το απαραίτητο trekking εγκληματισμού η ομάδα θα βρεθεί στο Base Camp του Kusum

στα 4.300 μ. Χωρισμένοι σε 3 σχοινουστροφίες θα δοκιμάσουν τη διαδρομή σε αλπικό στυλ. Οι δυο πρώτες σχοινουστροφίες θα προωθηθούν ως τα 5.700 μ., θα υποχωρήσουν οργανώνοντας τα ραπέλ κατάβασης, για να ξαναδοκιμάσουν λίγες μέρες μετά. Στη συνέχεια οι Γιάννης Κινιτιδής και Γιάννης Κωσταντάκης θα αναρριχηθούν ως τα 5.800 μ. Μετά από ένα μπιβουάκ θα αρχίσουν να κατεβαίνουν. Δυστυχώς σε κάποιο ραπέλ ο Γιάννης Κινιτιδής δε θα τα καταφέρει. Ο Γιάννης Κινιτιδής τα τελευταία χρόνια είχε ασχοληθεί συστηματικά με όλους τους τομείς της δραστηριότητας στα βουνά (αναρρίχηση, Αλпинισμός, ορειβατικό σκι) και υποσχόταν πολλά για το μέλλον. Θα τον θυμόμαστε πάντα. Η Ελληνική ορειβασία έχασε ένα από τα καλύτερα παιδιά της.



## • ανακοινώσεις • ειδήσεις • σχόλια •

- ▶ Άλλη μία ορειβατική περίοδος πέρασε. Ένα ετήσιο πρόγραμμα έφτασε στο τέλος του. Οι επιτυχίες μεγάλες εντός αλλά και εκτός συνόρων:
  - α) **Εντός συνόρων...** ▶ Πραγματοποιήθηκαν με επιτυχία αρκετές προγραμματισμένες και μη εκδηλώσεις του Συλλόγου, όπως: στον Ερύμανθο, στα Πιέρια ("Πέντε Πύργοι" και "Φλάμπουρο"), στη Μοράβα, στο Περιστέρι, στο Καλλιφώνι ("Τρεις Γυναίκες"), στον Παρνασσό, στο Ξεροβούνι της Εύβοιας, στη Χελιδώνα, στα Βαρδούσια, στο Σινιάτικο, στο Βούρινο, στον Πάρωνα, στο Νότιο Περιστέρι ("Πρίζα"), στη Γκιώνα, στο Ζα της Νάουσας, στη Γκαμήλα (64η Π.Ο.Σ.), στη Ντουρντουβάνα, στο Χελμό ("Νησί"), στον Ολίγγρο, στον Ταύγετο και πάρα πολλές φορές στον Κίθαρώνα και την Πάρνηλη.
  - Πιούσια ήταν και η δράση της Αναρριχητικής μας Ομάδας η οποία πραγματοποίησε πάρα πολλές αναρριχητικές διαδρομές.
  - β) **Εκτός συνόρων...** ▶ Οι ευχές μας εισακούσθηκαν! Έτσι το μέλος του Συλλόγου μας Νίκος Δεσούπης μαζί με το μέλος του Α.Ο.Σ. Γιάννη Τήλιο (Τσέκος) κατέκτησαν την κορυφή Ασκοπαων των Άνδων 6.962 μ. Θερμά συγχαρητήρια. Ευχόμαστε ακόμα ψηλότερα! ▶ Σημαντικές διαδρομές δοκίμασαν οι αναρριχητές μας στο συγκρότημα του Mont Blanc (Γαλλικές Άλπεις) και στις Ελβετικές Άλπεις καθώς επίσης και στο Νεπαλί.
  - ▶ Ευχαριστούμε: ▶ Τον Ε.Ο.Σ. Πατρών και ιδιαίτερα τον κ. Ασημάκη Παπαδόπουλο και τα άλλα μέλη του Συλλόγου που μας συνόδευσαν στις διαδρομές χάνι Μίχα - Αλεποχώρι στον Ερύμανθο και Μετόχι Αγ. Νικολάου - Κέρτεζη στις Τρεις Γυναίκες (Καλλιφώνι). ▶ Τον Ο.Σ. Σιάτιστας για τη φιλοξενία του και ιδιαίτερα τα μέλη του που μας οδήγησαν στο Σινιάτικο και το Βούρινο. ▶ Τον Πρόεδρο της κοινότητας του Συρράκου, Αργύρη Ι. και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου για τη φιλοξενία τους στον κοινοτικό ξενώνα καθώς και τον κ. Μπαρμπούτη Κ. πρώην Πρόεδρο του Ε.Ο.Σ. Ιωαννίνων για τις χρήσιμες πληροφορίες του για την ιστορία του τόπου και τις διαδρομές στο Περιστέρι.
  - ▶ Στις 16 Φεβρουαρίου 2005 ημέρα Τετάρτη και ώρα 6:30 μ.μ. θα πραγματοποιηθεί στο Πολιτιστικό Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ελευσίνας, οδός Παγκάλου 52, η ετήσια Τακτική Απολογιστική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, κατά τη διάρκεια της οποίας θα διεξαχθούν και οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Καλούνται όλα τα μέλη να λάβουν μέρος, ώστε να εκλεγεί ένα συμβούλιο όσο το δυνατό περισσότερο αντιπροσωπευτικό καθώς επίσης και όσα μέλη θέλουν να βοηθήσουν το έργο του Συλλόγου να δηλώσουν υποψηφιότητα. Η ενεργή συμμετοχή σας είναι επιτακτική ανάγκη για το μέλλον του Συλλόγου!
  - ▶ Η Ε.Ο.Ο.Α. πραγματοποιεί:
    - Στις 5/11/04 προβολή της ταινίας "ΕΒΕΡΕΣΤ 2004" και βράβευση αθλητών.
    - Στις 6-7/11/04 Τακτική Γενική Συνέλευση και εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.
  - ▶ Την άνοιξη πραγματοποιήθηκε με τερσάτια επιτυχία, από δύο ομάδες, η Εθνική Ορειβατική Αποστολή HELLAS EVEREST 2004, από την αιγίδα της ΕΟΟΑ και με τη χορηγία της εταιρείας Angel Multimedia του Παύλου Αγγελιάτου, Γενικού Αρχηγού της αποστολής.
    - ▶ Στις 16/05/04 οι Γιώργος Βουτυρόπουλος, Αντώνης Αντανόπουλος, Παναγιώτης Κοτρωνάκης, Μιχάλης Στύλλης και Παύλος Τσιαντός θα καταφέρουν την πρώτη ανάβαση ελληνικής αποστολής στο EVEREST (8.848 μ.) από την Νοτιοανατολική κόμη (NEPAL). Ο Σπύρος Σούλης ήταν υπεύθυνος οργάνωσης της βασικής κατασκήνωσης.
    - ▶ Ο θρίαμβος για την ελληνική αποστολή θα ολοκληρωθεί όταν στις 18/5/04 από τη δύσκολη διαδρομή της βόρειας πλευράς (Θιβέτ) θα καταφέρουν την ανάβαση στη Στέγη του κόσμου και οι Γιώργος Τσιάνος, Κώστας Αποστολόπουλος και Γιώργος Αργύρης σε μια ιδιαίτερα σημαντική ανάβαση. Ο Γιάννης Τήλιος έφτασε μέχρι τα 8.300 μ. χωρίς της χρήση οξυγόνου, ενώ συμμετείχαν ακόμα οι Κώστας Τσιβελέκας, Κυριάκος Ονησιφόρος, Πέτρος Καψομενάκης και Τασία Ηλιοπούλου.
    - ▶ Επίσης στις 17/5/04 ο Νίκος Μαγγίτης, συμμετέχοντας σε ξένη αποστολή (DREAM EVEREST EXPEDITION 2004) θα καταφέρει και αυτός να κατακτήσει την κορυφή από την Νοτιοανατολική Κίλασική διαδρομή, ανεβάζοντας τον αριθμό των Ελλήνων ορειβατών που "κατέκτησαν" το EVEREST σε 9.
- ▶ Ευχόμαστε θερμά συγχαρητήρια!!! Είθε οι επιτυχίες αυτές να είναι η αρχή για μια νέα περίοδο στην ελληνική ορειβασία.
- ▶ Δύο νέα μέλη καθωρορίζουμε στην οικογένεια του Συλλόγου και τους ευχόμαστε να κατακτήσουν όλες τις κορφές, πράγμα καθόλου δύσκολο για τους ρυθμούς τους. Πρόκειται για τη Γιούλη Βασιλείου και τον Τάσο Αιγινήτη.
- ▶ Συνεχίζονται με γρήγορους ρυθμούς, στη θέση του καταδικασμένου πλέον σπιτιού του Βαγγέλη Τσάκου, οι εργασίες ανέγερσης του νέου κτιρίου του Δήμου το οποίο θα στεγάσει εκ νέου το Σύλλογό μας.
- Δυστυχώς όμως πάλι βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να ανακοινώσουμε κακές ειδήσεις: εκτός από το Γιάννη Κινιτιδίδη, χάθηκε πρόωρα ο αγαπητός σε όλους μας Πρόεδρος του Ε.Ο.Σ. Αχαρνών Νώντας Νίκας. Τερσάτια η απόλυτη για το Σύλλογό του και για όλον τον ορειβατικό κόσμο. Ξαφνικά επίσης έφυγε από κοντά μας άλλος ένας αξιόλογος άνθρωπος, η αγαπητή σε όλους μας φίλη, Φαρμακοποιός Καίτη Σκανδάλη, μέλος του Συλλόγου μας επί πάρα πολλά χρόνια. Θα τους θυμόμαστε πάντα.